

en højere Indtægt for Staten i og for sig, den kommer naturligt ved Anvendelsen af Reglerne.

Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at dette Forslag var i taktisk og politisk Henseende uheldigt. Hvor lykkelig er det da ikke for os, at vi har det ærede Medlem for Æbeltoftkredsen til at rette saadanne taktiske Misgreb fra vor Side! Men jeg tror i og for sig ikke, at det forholder sig saaledes. Jeg tror, det er et baade politisk og taktisk forsvarligt Forslag, som er baaret af rimeligt Hensyn til de nugældende Forhold her i Landet og baaret af et lige saa rimeligt Hensyn til at gennemføre en Skattelov paa en retfærdig Maade. Jeg vil ikke indrømme, at dette Forslag har de Mangler, som det ærede Medlem nu gør gældende. Naar det ærede Medlem har sagt dette, er han netop inde paa den Agitation, som jeg finder uhyre tilladelig og begribelig, men som jeg ikke ganske havde forstaaet skulde gælde paa samme Maade i denne Samling som ellers.

Dermed er jeg inde paa det politiske Spørgsmaal, som vi dog bliver nødt til at danne os en Art Mening om: Hvorledes er Forholdet mellem de tre Grundlovspartier? Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde beholde mine Meninger for mig selv og ikke udtale, hvad jeg havde udtalt. Ja, det ærede Medlem maa ikke blive vred, men jeg har ikke i Sinde at spørge ham om, hvad jeg maa sige, og hvad jeg ikke maa sige. Jeg har ikke en Gang den Tro, at jeg vilde staa mig ved at lade det ærede Medlem være en Art Censor overfor mig. Hvad jeg vil sige eller ikke sige i denne Sal, det maa jeg gøre, ligesom jeg finder for godt og anser det for rigtigt. Saaledes kan jeg ikke indrømme, at det er urimeligt, naar vi taler om Partiernes Stilling overfor hinanden, at nævne, hvad der er sket — ikke indenfor det ærede Medlems Parti, for det kan jeg ikke have nogen Mening om, lige saa lidt som det ærede Medlem kan have nogen Mening om, hvad der sker indenfor vort Parti. Nej, jeg har kun talt om det, som er sket udenfor Partiet, men som dog i højeste Grad vedrører Partiet, og jeg maatte have meget ringe Respekt for den Betydning, det ærede Medlem for Ringkøbingkredsen (J. C. Christensen) har — og det ærede Medlem for Æbeltoftkredsen har vistnok endnu større Respekt for det ærede Medlem for Ringkøbingkredsen end jeg, siden han følger ham, hvad jeg ikke gør og aldrig vil gøre —, hvis jeg troede, at det intet betød, at det

ærede Medlem for Ringkøbingkredsen havde fremsat et Grundlovsforslag ved Siden af Regeringsforslaget, ved Siden af det Berntsen'ske Forslag. Jeg har desværre hørt i denne Sal — og det maa jeg vel tage Hensyn til — det ærede Medlem for Ringkøbingkredsen sige, at dette Forslag skulde nok komme til at betyde noget, at man nok skulde komme til at tage Hensyn til, hvad der stod i det — kan det ærede Medlem ikke huske det? — og faa Tilslutning fra ærede Medlemmer af sit Parti her i Salen. Altsaa gælder dette Forslag. Det er ikke en død Mus i den Forstand, det er jo ret levende, hvad for Resten det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) jo godt indrømmer — han brugte jo kun Lignelsen med den døde Mus, fordi det mindede ham om noget, som jeg ikke skal minde det ærede Medlem for Æbeltoftkredsen om. Nej, Forslaget er naturligvis lyslevende, siden det holdes oppe af det Parti, det ærede Medlem tilhører. Hvis det ærede Medlem kan indestaa for, at dette Forslag er dødt og begravet og ingenting betyder og kun er, som han haanligt udtrykker sig, en Avisartikel, saa er det noget andet. Nu kan en Avisartikel jo betyde meget; der er de Avisartikler, der har væltet Ministerier, og der er Avisartikler, som har gjort det af med manganen en Mand, saa i og for sig — maaske ogsaa fordi jeg er gammel Journalist — siger jeg, at en Avisartikel kan saamænd være lige saa god som en Rigsdagstale, hvem der saa end holder den. Altsaa, det er ikke nok at sige, at det er en Avisartikel; det, det kommer an paa, er — ikke hvad det betyder for os, for det ved vi, men hvad det betyder for det Parti, det ærede Medlem fra Ringkøbing er Formand for; og Formanden for et Parti har dog indtil nu betydet noget. Jeg troede, at han betød noget ogsaa i den særlige Manøge, som det ærede Medlem (N. Neergaard) er ansat ved. Jeg maa for øvrigt tilstaa, at denne Lignelse ikke tiltalte mig. Det ærede Medlem sagde senere om en Lignelse, jeg havde brugt, at den syntes han ikke om; men jeg maa tilstaa, at Udtrykket „Manøge“, og hvad der hører til en Manøge, jeg kan sige Klowner og lignende, anvendt paa dette høje Ting, er dog virkelig et Billede, som vi ikke skulde bruge. Jeg er bange for, at der er dem udenfor denne Sal, som undertiden af Misrespekt overfor Folketinget og Rigsdagen bruger stærke og ikke høflige Ord imod os; men lad os dog herinde mellem os selv for Himlens Skyld holde paa Værdigheden og